

Johann Wolfgang von Goethe,
Früh, wenn Tal, Gebirg und Garten

Früh, wenn Tal, Gebirg und Garten
Nebelschleieren sich enthüllen,
Und dem sehnlichsten Erwarten
Blumenkelche bunt sich füllen;

Wenn der Aether, Wolken tragend,
Mit dem klaren Tage streitet,
Und ein Ostwind, sie verjagend,
Blaue Sonnenbahn bereitet;

Denkst du dann, am Blick dich weidend,
Reiner Brust der Großen, Holden,
Wird die Sonne, rötlich scheidend,
Rings den Horizont vergolden.

Johann Wolfgang von Goethe,
Kiam mont' kaj val' mate-
ne

tradukita de Manfredo Ratislavo

Kiam mont' kaj val' matene
De nebul' malvualiĝas,
Kaj la florkalikoj plene
Per koloroj ornamigas;

Kiam la eter', portanta
Nubojn, kun la tag' kverelas,
Kaj sunvojon preparanta
Vento tiujn ĉi forpelas;

Se vi, tion rigardante,
Pensas pri la Sun' sincere,
La ĉielon origante
Mallevigos ĝi vespere.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22).*

MR-319-1a / Arg-110-220 (2003-12-30 21:17:39)

*Traduko de la Germana poemo “Früh, wenn Tal, Gebirg und Garten” de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 2000-05.*

Arg-110-221 (2003-12-30 21:20:39)